

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 18.6.2007
KOM(2007) 328 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE RADE

**na základe článku 9 rámcového rozhodnutia Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji
proti korupcii v súkromnom sektore**

{SEK(2007) 808}

SPRÁVA KOMISIE RADE

na základe článku 9 rámcového rozhodnutia Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore

1. ÚVOD

Rada ¹ prijala rámcové rozhodnutie Rady 2003/568/SVV z 22. júla 2003 o boji proti korupcii v súkromnom sektore ² podľa hlavy VI Zmluvy o Európskej únii. V súlade s odsekom (10) úvodných ustanovení je jeho cieľom:

„...zabezpečiť, aby jednak aktívna, ako aj pasívna korupcia v súkromnom sektore bola trestným činom vo všetkých členských štátoch, aby mohli byť právnické osoby taktiež zodpovedné za takéto trestné činy a aby tieto trestné činy podliehali účinným, primeraným a odradzujúcim sankciám.”

Jeho podstatou je požiadavka, aby členské štáty ³ trestnoprávne postihovali dva druhy konaní, ktoré je možné zhrnúť nasledovne (podľa článku 2 rámcového rozhodnutia):

- prísľub, ponúknutie alebo poskytnutie úplatku osobe v súkromnom sektore, aby táto osoba vykonala nejaký úkon alebo sa zdržala vykonania nejakého úkonu, ktorý predstavuje porušenie povinností tejto osoby,
- požadovanie alebo prijatie úplatku alebo prísľubu úplatku v rámci práce v súkromnom sektore, s cieľom vykonania nejakého úkonu alebo zdržania sa vykonania nejakého úkonu, ktorý predstavuje porušenie povinností.

Komisia sa domnieva, že je zásadne dôležité zaoberať sa korupciou všade, kde sa vyskytne. Korupcia v súkromnom sektore má priamy vplyv na konkurencieschopnosť a hospodársky rozvoj. Prostredníctvom riešenia korupcie v súkromnom sektore členské štáty upevnia vnútorný trh a posilnia svoje národné hospodárstva. Okrem toho tieto opatrenia budú mať pozitívny vplyv na vzťahy s vonkajšími obchodnými partnermi Európskeho spoločenstva.

Vývoj nástrojov

Prevencia a boj proti korupcii je už dlhší čas prioritou ES. Od roku 1995 do prijatia jednotnej akcie o korupcii v súkromnom sektore prijalo ES viacero právnych nástrojov. Týmito skoršími nástrojmi boli:

- Dohovor o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z roku 1995 a súvisiace protokoly ⁴,

¹ 2524. zasadnutie Rady Európskej únie (poľnohospodárstvo a rybné hospodárstvo), ktoré sa uskutočnilo v Bruseli 22. júla 2003.

² Ú. v. EÚ L 192 z 31.7.2003, s. 54.

³ V tejto správe sa pojem „členské štáty“ vzťahuje na EÚ-25. Bulharsko a Rumunsko budú prizvané k účasti na prípadných ďalších správach.

⁴ Ú. v. EÚ C 316 z 27.11.1995, s. 3.

- Dohovor o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie z roku 1997⁵.

Pozornosť sa potom obrátila na súkromný sektor a prijala sa jednotná akcia o korupcii v súkromnom sektore (jednotná akcia z 22. decembra 1998 (98/742/SVV))⁶. Táto jednotná akcia sa považovala za prvý krok k riešeniu vplyvov korupcie na vnútorný trh a medzinárodný obchod. Vyzývala členské štáty k tomu, aby zaviedli:

- pasívnu aj aktívnu korupciu v súkromnom sektore ako trestné činy aspoň tam, kde to vedie k obmedzovaniu hospodárskej súťaže vo verejnom obstarávaní,

- zodpovednosť právnických osôb vo vzťahu k aktívnej korupcii.

Nástroje iných orgánov týkajúce sa korupcie v súkromnom sektore

Je potrebné poznamenať, že na konci 90. rokov Rada Európy takisto vytvorila viacero opatrení a nástrojov na riešenie rôznych aspektov korupcie, ku ktorým patrí aj Trestnoprávny dohovor o korupcii⁷. Dohovor obsahoval ustanovenia o korupcii v súkromnom sektore (aktívne úplatkárstvo – článok 7 a pasívne úplatkárstvo – článok 8). Tieto ustanovenia boli všeobecnejšie ako prístup podľa jednotnej akcie a následného rámcového rozhodnutia, pretože neobsahovali obmedzenia v súvislosti s konaním spojeným s obmedzovaním hospodárskej súťaže. Dohovor obsahoval aj ustanovenie o zodpovednosti právnických osôb (článok 18), ktorá je užšia ako v rámcovom rozhodnutí, pretože sa nevzťahuje na pasívne úplatkárstvo. Aj keď rámcové rozhodnutie aj Dohovor ustanovujú, že pojem „právnická osoba“ je založený na vymedzení tohto pojmu v príslušných vnútroštátnych predpisoch, jeho rozsah je potenciálne širší podľa rámcového rozhodnutia, pretože výslovne rozširuje rozsah trestných činov pasívnej a aktívnej korupcie na podnikateľské subjekty aj neziskové organizácie.

Do dnešného dňa Trestnoprávny dohovor Rady Európy podpísali všetky členské štáty, ale ratifikovalo ho iba 19⁸. Niektoré členské štáty si v súlade s ratifikačným postupom uplatnili výhrady k jednému alebo viacerým uvedeným článkom.⁹ Aj keď do rozsahu druhého kola hodnotenia (2003 – 2005) vykonaného mechanizmom Rady Európy GRECO patril článok 18 o zodpovednosti právnických osôb, toto hodnotenie nebolo zamerané na články 7 a 8 o korupcii v súkromnom sektore. Preto táto správa neobsahuje odkazy na hodnotenie vykonané Radou Európy.

Organizácia spojených národov sa takisto zaoberá korupciou v súkromnom sektore. Podľa článku 12 Dohovoru OSN proti korupcii (UNCAC) z roku 2003 sa od signatárskych štátov nevyžaduje, aby zaviedli trestné činy vo vzťahu ku korupcii v súkromnom sektore. Jeho rozsah sa obmedzuje predovšetkým na podporu signatárskych štátov pri prijímaní opatrení na prevenciu korupcie v súkromnom sektore, zlepšovaní účtovných a auditorských štandardov, presadzovaní transparentnosti a zavádzaní občianskoprávných, správnych alebo trestnoprávných sankcií za ich porušenie.

⁵ Ú. v. EÚ C 195 z 25.6.1997, s. 1.

⁶ Jednotná akcia o korupcii v súkromnom sektore z 22. decembra 1998 prijatá Radou na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii (98/742/SVV), Ú. v. EÚ L 358 z 31.12.1998, s. 2-4.

⁷ Trestnoprávny dohovor o korupcii (ETS č. 173 Štrasburg 27.1.1999), <http://conventions.coe.int/Treaty>.

⁸ Výnimkami sú Francúzsko, Grécko, Nemecko, Rakúsko, Španielsko a Taliansko.

⁹ Belgicko, Česká republika, Poľsko – články 7, 8; Veľká Británia – článok 7; Maďarsko – článok 8.

Dánska iniciatíva

V júli 2002 Dánsko predstavilo iniciatívu na prijatie rámcového rozhodnutia ¹⁰, po prijatí ktorého by sa zrušila jednotná akcia.

Iniciatíva ustanovovala širší kontext ako predtým, pretože obsahovala osobitný odkaz na hrozbu, ktorú korupcia predstavuje pre „právnú spoločnosť“, ako aj jej obmedzovanie „hospodárskej súťaže“ a brzdenie „zdravého hospodárskeho rozvoja“ (odsek 7 úvodných ustanovení). Iniciatíva uvádzala, že účelom rámcového rozhodnutia je:

„...najmä zabezpečiť, aby aktívna aj pasívna korupcia v súkromnom sektore bola trestným činom vo všetkých členských štátoch, aby aj právnické osoby mohli byť zodpovedné za takéto trestné činy a aby tieto trestné činy podliehali účinným, primeraným a odradzujúcim sankciám.“ (odsek 8 úvodných ustanovení).

Prijatie rámcového rozhodnutia

Podľa zápisnice z príslušného zasadnutia Rady ¹ tri členské štáty (Írsko, Nemecko a Taliansko) uviedli do zápisnice svoje vyjadrenia. Írsko uviedlo, že vymedzenie pojmu „porušenia povinností“ (článok 1), ktorý odkazuje na „nelojálne správanie“ nezahŕňa „ohlasovanie protiprávnej činnosti“. Nemecko vyhlásilo, že pojem „v rámci podnikateľskej činnosti“ (článok 2 ods. 1) bude vykladať v tom zmysle, že sa týka činností spojených s kúpou tovaru alebo poskytovaním komerčných služieb. Nemecko aj Taliansko vyhlásili obmedzenie rozsahu článku 2 ods. 1 na konanie, ktoré sa týka alebo by sa mohlo týkať obmedzovania hospodárskej súťaže vo vzťahu k nákupu tovaru alebo poskytovaniu komerčných služieb (článok 2 ods. 3).

2. ÚČEL SPRÁVY A METÓDA HODNOTENIA

Rámcové rozhodnutia Rady sú pre členské štáty záväzným výsledkom, ktorý sa má dosiahnuť, ale ponechávajú vnútroštátnym orgánom možnosť výberu foriem a metód ich vykonania. Nemajú priamy účinok.

Keďže Komisia nemá v rámci tretieho piliera žiadne právomoci začať konanie proti členskému štátu pre nesplnenie povinností, obmedzuje sa povaha a účel tejto správy na faktické zhodnotenie prijatých vykonávacích opatrení.

Správa je zameraná na články 1 až 7 (so stručným odkazom na článok 10 podľa potreby) a obsahuje vyhlásenia členských štátov podľa článkov 2 a 7. Nezaoberá sa článkami 8, 9 a 11, pretože tieto ustanovenia nevyžadujú vykonanie.

Hodnotiacimi kritériami schválenými Komisiou pre túto správu sú všeobecné kritériá prijaté v roku 2001 ¹¹ na hodnotenie vykonania rámcových rozhodnutí (praktická účinnosť, jasnosť a právna istota, úplné uplatňovanie a dodržanie lehoty na transpozíciu). Okrem toho sa použili aj kritériá osobitné pre toto rámcové rozhodnutie a ďalšie podrobnosti sú uvedené v rámci analýzy jednotlivých článkov, ktorá bude nasledovať.

¹⁰ Iniciatíva Dánskeho kráľovstva na prijatie rámcového rozhodnutia Rady o boji proti korupcii v súkromnom sektore (2002/C 184/04).

¹¹ KOM(2001) 771, 13.12.2001, bod 1.2.2.

Podľa článku 9 ods. 1 rámcového rozhodnutia sa od členských štátov vyžadovalo, aby prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do 22. júla 2005. V zmysle článku 9 ods. 2 boli povinné odoslať Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktoré transponujú do ich vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sa im ukládajú podľa tohto rámcového rozhodnutia.

Dva členské štáty (NL, FI) predložili Komisii odpovede a svoje právne predpisy pred uvedeným termínom. Ďalších 21 členských štátov odpovedalo neskôr, pričom Česká republika predložila iba návrh právnych predpisov (okrem článkov 5 a 6) a Grécko a Španielsko uviedli, že právne predpisy pripravujú, ale doteraz nepredložili ich znenie. Cyprus a Malta ešte neodpovedali.

Mnohé členské štáty predložili určitú formu sprievodných listov, v ktorých upozornili na vyhlásenia, ktoré chceli urobiť a iné využili príležitosť poskytnúť sprievodný list a tabuľku zhody, v ktorých vysvetlili všeobecné a osobitné prístupy, ktoré zvolili vo svojich právnych predpisoch, doplnené o odkazy na príslušné ustanovenia. Pokiaľ ide o povinnosť poslať znenie transponujúcich ustanovení, Dánsko neposkytlo žiadne znenie ako podklad k jeho veľmi podrobnému komentáru, zatiaľ čo niektoré ostatné členské štáty sa dopustili čiastočných opomenutí. Tieto sú podrobnejšie označené v analýze príslušných opatrení.

Správa preto obsahuje analýzu komentárov k transpozíciám a právnym predpisom poskytnutým 20 členskými štátmi a niektoré pripomienky k návrhu právnych predpisov predložených Českou republikou.

Článok 1 – Vymedzenie pojmov

Málo členských štátov sa čo i len čiastočne vyjadrilo k tomuto článku. Ďalšie členské štáty uviedli svoj názor, že nie je potrebné sa k nemu vyjadrovať. Podľa Komisie by však informácie o uplatňovaní týchto vymedzení pojmov vo vnútroštátnych právnych predpisoch boli nesmierne užitočné, aby bolo zrejmé, ako sa tieto pojmy vo vnútroštátnych právnych predpisoch používajú. Bez týchto informácií si Komisia nemôže byť istá, že rámcové rozhodnutie sa správne transponovalo – napríklad informácia o vymedzení pojmu „právnickej osoby“ je nevyhnutná vo vzťahu k analýze transpozície článku 5.

Článok 2 – Aktívna a pasívna korupcia v súkromnom sektore

Článok 2 je kľúčovým článkom rámcového rozhodnutia z roku 2003. Spája nielen vymedzenie pojmov a trestných činov týkajúcich sa aktívnej a pasívnej korupcie, ale rozširuje aj rozsah trestných činov nad rámec vnútorného trhu, pokiaľ členský štát výslovne nevyhlási zachovanie tohto obmedzenia.

Článok 2 bol veľmi problematický pre väčšinu z 20 členských štátov. Iba dva (BE, UK) správne transponovali všetky jeho zložky. S výnimkou jednej požiadavky podľa článku 2 ods. 1 sa to podarilo aj PT a IE. Hoci je možné zhrnúť, že členské štáty do určitej miery trestnoprávne postihujú aktívnu a pasívnu korupciu v súkromnom sektore, mnohé otázky sa členským štátom nepodarilo primerane vyriešiť. Ide pritom o závažnú požiadavku, pretože opomenuté zložky môžu spôsobiť to, že právne predpisy sa budú dať jednoducho obísť. Od členských štátov sa vyžaduje, aby tieto nedostatky urýchlene odstránili.

Požiadavka na členské štáty, aby zaviedli **trestné činy aktívnej a pasívnej korupcie vo vzťahu k podnikateľskej činnosti v súkromnom sektore**, je ustanovená v článku 2 ods. 1.

Na účely analýzy sa právne predpisy posudzovali prostredníctvom 7 zložiek opisu podľa článku 2 ods. 1 písm. a) (aktívna korupcia) a článku 2 ods. 1 písm. b) (pasívna korupcia). Keďže právne predpisy väčšiny členských štátov boli pre obidva druhy korupcie veľmi podobné, nasledujúce pripomienky sú zamerané len na trestný čin aktívnej korupcie (článok 2 ods. 1 písm. a)).

- „prísľub, ponúknutie alebo poskytnutie“

Jedenásť členských štátov splnilo túto požiadavku, ale 7 (EE, HU, IT, NL, PL, PT, SK) opomenulo „ponúknutie“, LU opomenula „poskytnutie“ a LV opomenulo „prísľub“.

- „priamo alebo cez sprostredkovateľa“

Všetkých 20 členských štátov ustanovuje priamu korupciu. Avšak 8 členských štátov opomenulo sprostredkovateľov (AT, DE, FI, IT, NL, PL, SE, SI) alebo zmenilo znenie trestného činu tak, že sa týka zodpovednosti sprostredkovateľa (EE) namiesto osoby, ktorá tohto sprostredkovateľa využíva.

- „osoba, ktorá v akejkoľvek funkcii riadi alebo pracuje“

Niektoré členské štáty neprevzali celý rozsah pojmu „riadi“ (AT, DE, LV, SE) alebo „pracuje“ (IT, LU, LV, PL), zatiaľ čo EE neposkytlo k tomuto bodu žiadne informácie.

- „subjekt v súkromnom sektore“

Tento bod jasne riešilo 18 členských štátov, iba EE neposkytlo informácie a LU neposkytlo vymedzenie pojmu „právnická osoba“.

- „nenáležitá výhoda akéhokoľvek druhu“

Štrnásť členských štátov splnilo túto požiadavku. Iba 5 (DE, EE, FI, LT, NL) neuviedlo nehmotné výhody. IE naznačilo, že pripravuje právne predpisy k tomuto bodu.

- „pre túto osobu alebo pre tretiu stranu“

Zatiaľ čo FR a EE neposkytli informácie k tomuto bodu, 16 členských štátov trestnoprávne postihuje poskytnutie atď. výhody určitej osobe alebo tretej strane a iba IT a NL opomenuli vo svojich právnych predpisoch zložku tretej strany.

- „vykonala alebo sa zdržala vykonania akéhokoľvek konania, ktoré predstavuje porušenie povinností tejto osoby“

Trinásť členských štátov splňa túto požiadavku. Štyri členské štáty (HU, PL, SE, SI) neuvádzajú „sa zdržala“, zatiaľ čo DE a LT opomenuli zložku „čo predstavuje porušenie povinností tejto osoby“. EE neposkytlo k tomuto bodu žiadne informácie.

Vo vzťahu ku korupcii **neziskových subjektov** (článok 2 ods. 2) bol často nedostatok informácií potrebných na analýzu. Pokiaľ to bolo možné, použil sa príslušný materiál z iných ustanovení, napríklad z článku 5 týkajúceho sa zodpovednosti právnických osôb. Napriek tomu zostáva situácia v 10 členských štátoch (AT, FI, HU, IT, LT, LU, LV, PL, SE, SK) nejasná.

Rámcové rozhodnutie ustanovuje, že členský štát môže obmedziť rozsah trestných činov aktívnej a pasívnej korupcie na konanie, ktoré sa týka obmedzovania hospodárskej súťaže (článok 2 ods. 3), ale vyžaduje, aby o tom poskytlo príslušné vyhlásenie. Článkom 2 ods. 4 rámcového rozhodnutia sa nevyžaduje len oznámenie tohto vyhlásenia Rade v čase jeho prijatia, ale sa aj obmedzuje jeho platnosť na päť rokov od 22. júla 2005, zatiaľ čo podľa článku 2 ods. 5 je Rada povinná pred uplynutím tejto lehoty preskúmať možnosť obnovenia týchto vyhlásení. Ak členské štáty podali vyhlásenia (článok 2 ods. 3), či už oficiálne Rade alebo listom v rámci dokumentov k transpozícii, tieto sa vzali do úvahy. Takéto vyhlásenia predložili DE, IT a PL. Rada pred 22. júlom 2010 posúdi, či je možné tieto vyhlásenia obnoviť alebo nie (článok 2 ods. 5). Vyhlásenie podalo aj AT, a to tak, že využilo výnimku podľa článku 2 ods. 3 vo vzťahu ku každému aspektu článku 2, ktorý nebol transponovaný. Podľa názoru Komisie je prístup AT nad rámec rozsahu článku 2 ods. 3 a AT sa vyzýva, aby svoj postoj prehodnotilo.

Článok 3 – Podnecovanie, napomáhanie a navádzanie

Tento článok sa zameriava a vedľajšiu účasť na korupcii prostredníctvom podnecovania, napomáhania a navádzania. Nezaoberá sa pokusom o trestný čin.

Celková úroveň transpozície bola veľmi vysoká – 18 členských štátov (AT, BE, DK, EE, FI, DE, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK, SL) splnilo požiadavky článku 3, rovnako ako UK (s výnimkou Škótska).

Článok 4 – Tresty a iné sankcie

Okrem požiadavky podľa článku 4 ods. 1, aby sa trestné činy mohli potrestať „účinnými, primeranými a odradzujúcimi“ trestnými sankciami, členské štáty sú podľa článku 4 ods. 2 povinné zaviesť minimálnu a maximálnu hranicu v trvaní od jedného do troch rokov odňatia slobody ako trest za trestné činy aktívnej a pasívnej korupcie, pričom chýba akýkoľvek odkaz na uloženie iných trestov za menej nebezpečné prípady aktívnej alebo pasívnej korupcie. Článok 4 ods. 3 je inovačný v tom, že ustanovuje požiadavku, aby členské štáty v súlade s ich ústavnými pravidlami a zásadami, zabezpečili v určitých situáciách pre fyzické osoby dočasný zákaz vykonávania rovnakej alebo porovnateľnej podnikateľskej činnosti v podobnom postavení alebo funkcii.

Je potrebné poznamenať, že mnohé členské štáty v informáciách poskytnutých k článku 4 ods. 1 prehliadli tresty uvedené v článku 3. Pokiaľ to bolo možné, doplnili sa na základe informácii predložených k samotnému článku 3.

Jedenásť členských štátov (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) úplne transponovalo článok 4.

Treba poznamenať, že AT ustanovuje maximálnu dĺžku trestu odňatia slobody, ktorá je kratšia ako minimálna hranica uvedená v článku 4 ods. 2 rámcového rozhodnutia.

Väčšina členských štátov splnila požiadavky podľa článku 4 ods. 3.

Článok 5 – Zodpovednosť právnických osôb

Otázka zodpovednosti právnických osôb zostáva pre niektoré členské štáty problematická. Tri členské štáty (AT, IT, SK) ešte musia dokončiť právne predpisy v tejto oblasti alebo tieto právne predpisy zamietol parlament, ako v prípade Slovenskej republiky, a preto

netransponovali články 5 a 6 rámcového rozhodnutia. Okrem toho Írsko pripravuje právne predpisy osobitne na riešenie článku 5 ods. 2.

Iba 5 členských štátov (LT, LU, NL, PL, SI) úplne transponovalo článok 5. Až 13 členských štátov transponovalo článok 5 ods. 1, ale výsledky boli horšie vo vzťahu k článku 5 ods. 2 (6 členských štátov) a článku 5 ods. 3 (10 členských štátov). V tomto smere bola analýza zložitá najmä z dôvodu nedostatku informácií od členských štátov, čo sa týkalo najmä článku 5 ods. 2 a 3. Vzhľadom na skutočnosť, že ešte 3 členské štáty musia prijať právne predpisy na transponovanie článku 5, je možné usudzovať, že článok 5 si vyžiada podrobné preskúmanie v ďalšej správe.

Článok 6 – Sankcie voči právnickým osobám

Ako už bolo uvedené vo vzťahu k článku 5, tri členské štáty (AT, IT, SK) neprijali príslušné právne predpisy na transpozíciu článku 5 alebo 6. Luxembursko naznačilo, že pripravuje právne predpisy, ktoré by umožnili ukládanie pokút právnickým osobám.

Keďže články 5 aj 6 sa zaoberajú právnickými osobami, problémy a nedostatky v právnych predpisoch členských štátov alebo v informáciách, ktoré poskytli vo vzťahu k článku 5, mali vplyv aj na úroveň transpozície článku 6. Päť členských štátov (DK, LT, NL, PL, SI) transponovalo tento článok úplne. Od niektorých ďalších štátov sa vyžadujú ďalšie informácie na účely posúdenia ich situácie.

V tých prípadoch, keď členské štáty (BE, FI) poskytli výšku sankcií iba v bývalých národných menách, je potrebné, aby na účely hodnotenia predložili výšku sankcií v eurách.

Článok 7 – Právomoc

Hoci Komisia uznáva, že opatrenia týkajúce sa právomoci sú bežnou súčasťou rámcových rozhodnutí, vyzýva členské štáty, aby poskytli rovnaký rozsah informácií týkajúcich sa tohto článku, ako poskytujú vo vzťahu k špecifickým ustanoveniam. Vzhľadom na nevyrovnanosť odpovedí členských štátov vo vzťahu k tomuto článku môže Komisia v tomto štádiu pripraviť iba neúplný prehľad transpozícií. Členské štáty by mali predložiť chýbajúce informácie v primeranom čase, aby pomohli pri príprave ďalších správ.

Tento nedostatok informácií prispel k nízkej úrovni transpozície – na základe predložených informácií je možné uznať, že iba 3 členské štáty (DK, DE, UK) transponovali tento článok. Druhým dôležitým faktorom, ktorý k tomu prispel, bol nedostatok informácií týkajúcich sa osobitne trestných činov spáchaných *čiastočne* na území členského štátu (článok 7 ods. 1 písm. a). Je samozrejme možné, že právne predpisy členských štátov predpokladajú, že právomoc na riešenie týchto trestných činov zahŕňa aj túto zložku, ale bez výslovného odkazu buď v znení legislatívy alebo v priložených pripomienkach nie je možné uviesť tento predpoklad v analýze. Okrem toho bolo zrejmé, že veľa členských štátov neuviedlo vo svojich právnych predpisoch možnosť uvedenú v článku 7 ods. 1 písm. c) týkajúcu sa prevzatia právomoci nad trestnými činmi spáchanými v prospech právnickej osoby, ktorá má svoje ústredie na jeho území, a využili vyhlásenie o neuplatnení, alebo neuviedli vo svojej odpovedi žiadne informácie.

Článok 10 – Územná pôsobnosť

Vo vzťahu k článku 10 UK uviedlo, že Gibraltár „má v úmysle transponovať toto opatrenia v čo najkratšom legislatívnom procese“, ale doteraz nepredložilo znenie prijatých právnych predpisov.

Právne predpisy v štádiu prípravy – Česká republika

Česká republika poskytla sprievodný list a porovnávaciu tabuľku, ktorá obsahuje znenia príslušných častí jej návrhu trestného zákonníka. S výnimkou článkov 5 a 6 informovala Komisiu, že jej návrh právnych predpisov je zlučiteľný s ustanoveniami rámcového rozhodnutia. Následne však neinformovala Komisiu o ďalšom postupe týchto navrhovaných právnych predpisov a preto, keďže bolo zrejmé, že toto znenie ešte podlieha zmenám a doplneniam v rámci parlamentného postupu, Komisia uvádza iba svoje všeobecné pripomienky v prílohe k tejto správe.

3. ĎALŠIE KROKY TÝKAJÚCE SA RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA

Komisia využíva túto príležitosť, aby upozornila na dve záležitosti, ktoré bude potrebné riešiť v ďalších rokoch:

- Úpravy

Ako už Komisia uviedla vo svojom oznámení „o dôsledkoch rozsudku Súdneho dvora z 13. septembra 2005“ (vo veci C-176/03 Komisia/Rada) (KOM(2005) 583 konečné znenie/2, Brusel 24.11.2005), rámcové rozhodnutie Rady o boji proti korupcii v súkromnom sektore je jedným z nástrojov, ktoré boli ovplyvnené týmto rozsudkom. Rozsudok naznačil, že právny základ rámcového rozhodnutia Rady si vyžaduje zmeny a doplnenia. Dôsledky pre rámcové rozhodnutie Rady a prístup, ktorý sa prijme, budú predmetom riešenia v budúcnosti.

- Preskúmanie článku 2 Radou podľa článku 2 ods. 5

V zmysle článku 2 ods. 4 sa vyhlásenia členských štátov podľa článku 2 ods. 3 uplatňujú do 21. júla 2010. Dovtedy je Rada podľa článku 2 ods. 5 povinná preskúmať článok 2 „s cieľom zváženia možnosti obnovenia vyhlásení podľa ods. 3.“ Štyri členské štáty (AT, DE, IT, PL) podali svoje vyhlásenia.

4. ZÁVER

Je potrebné poznamenať, že rámcové rozhodnutia¹² sú záväzné pre členské štáty výsledkom, ktorý sa má dosiahnuť, ale ponechávajú vnútroštátnym orgánom možnosť výberu foriem a metód ich vykonania. Rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok. Keďže Komisia nemá v rámci tretieho piliera žiadne právomoci začať konanie proti členskému štátu pre nesplnenie povinností, obmedzuje sa povaha a účel tejto správy na faktické zhodnotenie opatrení na transpozíciu prijatých 23 členskými štátmi (z dôvodov uvedených v tejto správe v skutočnosti iba dvadsiatimi členskými štátmi).

¹² Článok 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii.

Zhrňujúca tabuľka ukazujúca rozsah transpozície 20 členskými štátmi

I = žiadne/nedostatočné informácie, N = netransponované, Č = čiastočne transponované, T = úplne transponované.

Členský štát	Článok 1	Článok 2	Článok 3	Článok 4	Článok 5	Článok 6	Článok 7 ods. 1
AT	I (PO) I (PP)	Č	T	Č	N	N	I
BE	T (PO) T (PP)	T	T	I	Č	I	Č
DE	I (PO) I (PP)	Č	T	T	Č	Č	T
DK	T (PO) I (PP)	Č	T	T	Č	T	T
EE	T (PO) T (PP)	Č	T	T	Č	Č	I
FI	T (PO) I (PP)	Č	T	T	Č	Č	I
FR	I (PO) T (PP)	Č	I	Č	Č	I	I
HU	T (PO) I (PP)	Č	T	Č	I	Č	Č
IE	T (PO) T (PP)	Č	T	T	Č	Č	Č
IT	I (PO) I (PP)	Č	T	T	N	N	Č
LT	T (PO) T (PP)	Č	T	T	T	T	I

LU	I (PO) I (PP)	Č	T	T	T	Č	Č
LV	I (PO) I (PP)	Č	T	Č	Č	Č	Č
NL	I (PO) T (PP)	Č	T	T	T	T	Č
PL	T (PO) T (PP)	Č	T	T	T	T	Č
PT	T (PO) T (PP)	Č	T	Č	Č	Č	Č
SE	I (PO) I (PP)	Č	T	T	Č	Č	Č
SK	I (PO) I (PP)	Č	T	Č	N	N	Č
SI	T (PO) I ((PP)	Č	T	Č	T	T	Č
UK	T (PO) I (PP)	T	T (Anglicko, Wales a Severné Írsko) I (Škótsko)	Č	Č	Č	T
Transpozície spolu	10 (PO) 8 (PP)	2	18	11	5	5	3

(PO) = právnická osoba, (PP) = porušenie povinností

Záverečné poznámky

Pre Komisiu je znepokojujúce, že transpozícia tohto rámcového rozhodnutia Rady je v členských štátoch stále iba v začiatočnom štádiu. Komisia pripomína členským štátom význam, ktorý prisúdili boju proti korupcii v súkromnom sektore¹³. Okrem toho Komisia poznamenáva, že tento význam sa takisto odzrkadľuje v Trestnoprávnom dohovore o korupcii

¹³ Odsek 9 úvodných ustanovení rámcového rozhodnutia.

Rady Európy z roku 1999 a Dohovore OSN proti korupcii z roku 2003. Silné a komplexné právne predpisy na vnútroštátnej úrovni sú základom pre účinnú ochranu súkromného sektora proti tejto hospodárskej hrozbe.

Komisia vyzýva všetky členské štáty, aby túto správu vzali na vedomie a využili príležitosť na poskytnutie všetkých ďalších príslušných informácií Komisii a Sekretariátu Rady, čím by riadne splnili svoje povinnosti podľa článku 9. Okrem toho Komisia vyzýva tie členské štáty, ktoré naznačili, že pripravujú príslušné právne predpisy, aby prijali tieto vnútroštátne opatrenia čo najskôr a poskytli ich znenia Sekretariátu Rady a Komisii na účely analýzy. Táto výzva sa týka predovšetkým Grécka a Španielska, ktoré v roku 2005 uviedli, že pripravujú návrh právnych predpisov, ale odvtedy neposkytli žiadne informácie. Nakoniec Komisia so znepokojením poznamenáva, že 2 členské štáty (CY, MT) v rozpore s článkom 9 doteraz neodpovedali a vyzýva ich, by predložili všetky podrobnosti o ich transpozíciách bez ďalšieho odkladu.

Pracovný dokument Komisie v prílohe obsahuje podrobnejšiu analýzu vnútroštátnych opatrení členských štátov, na ktorých je založená analýza Komisie.